

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen Sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 14 stycznia 2013 r. — „Max Pen” EOOD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i izpalnenie na proizvodstvoto” Sofia

(Sprawa C-18/13)

(2013/C 79/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen Sad Sofia-grad (Bułgaria)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Max Pen” EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i izpalnenie na proizvodstvoto“

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle prawa Unii okoliczności faktyczne, w których wskazany na rachunku podmiot wykonujący świadczenie albo jego podwykonawca nie dysponuje personelem, środkami trwałymi lub aktywami, które byłyby konieczne do wykonania usługi, brak jest udokumentowania kosztów rzeczywistego wykonania świadczenia i takie koszty nie zostały wykazane w jego księgowości, jak również sporządzono w zakresie dotyczącym właściwości osoby wystawcy nieprawdziwe dokumenty, które podpisano w imieniu świadczeniodawcy w formie umowy oraz protokołu przyjęcia i przekazania, przedłożone jako dowód należnych świadczeń wzajemnych i wykonania usługi, w związku z którym wystawiono fakturę VAT i skorzystano z prawa do odliczenia podatku naliczonego, należy traktować jako odnoszące się do „uchylania się od płacenia podatku” dla celów odliczenia naliczonego podatku VAT?
- 2) Czy z wynikającego z prawa Unii oraz z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej obowiązku sądu do odmowy prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT w przypadku uchylania się od płacenia podatku wynika również obowiązek sądu krajowego do stwierdzenia z urzędu zaistnienia w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym zdarzenia uchylania się od płacenia podatku poprzez uznanie przez ten sąd podniesionej przed nim po raz pierwszy nowej okoliczności, przy uwzględnieniu obowiązku sądu zgodnie z prawem krajowym do wydania orzeczenia w sprawie, przestrzegania zakazu gorszego traktowania strony skarżącej oraz zasad prawa do skutecznego środka zaskarżenia oraz bezpieczeństwa prawnego, jak również zastosowania z urzędu odpowiednich przepisów prawa, oraz uznanie wszystkich dowodów, w tym takich, które odnoszą się do czynności pozornych, dokumentów nieprawdziwych i dokumentów zawierających nieprawdziwą treść?

- 3) Czy z art. 178 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w świetle obowiązku sądu do odmowy prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT w przypadku uchylania się od płacenia podatków wynika, że dla skorzystania z prawa do odliczenia podatku naliczonego usługa musi być wykonana faktycznie przez usługodawcę albo jego podwykonawcę?
- 4) Czy wymóg zgodnie z art. 242 dyrektywy 2006/112/WE do prowadzenia szczegółowej ewidencji księgowej dla celów kontroli prawa do odliczenia podatku naliczonego oznacza, że należy również przestrzegać odpowiednich przepisów krajowych państw członkowskich z zakresu obowiązku składania sprawozdań przewidujących zgodność prawa Unii z międzynarodowymi standardami rachunkowości, albo oznacza on tylko obowiązek prowadzenia dokumentów określonych w tej dyrektywie celem sporządzenia sprawozdania dotyczącego podatku VAT: Faktur, deklaracji podatku VAT oraz informacji dodatkowych?

Jeśli dotyczy to drugiego wariantu, należałoby odpowiedzieć na następujące pytanie:

Czy w świetle wymogu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z którym faktury powinny zawierać zakres i rodzaj wykonanych usług, że rachunki albo dokument wystawiony w związku z nimi w przypadku usług muszą zawierać dane dotyczące faktycznego wykonania usługi — okoliczności obiektywne, które mogą być objęte kontrolą zarówno jako dowód na to, że usługę rzeczywiście wykonano, jak również jako dowód na to, że została ona wykonana przez usługodawcę wskazanego na fakturze?

- 5) Czy art. 242 dyrektywy 2006/112/WE ustanawiający wymóg do prowadzenia szczegółowej ewidencji księgowej dla celów kontroli prawa do odliczenia podatku naliczonego w związku z art. 63 i art. 273 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, zgodnie z którym usługę uważa się za wykonaną w chwili, w której spełniono przesłanki uznania dochodów z niej zgodnie z podlegającymi stosowaniu przepisami z zakresu obowiązku składania sprawozdań przewidującymi zgodność prawa Unii z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz z zasadami zgodnego z księgowością udokumentowania procesów gospodarczych, pierwszeństwa treści nad formą oraz porównalności dochodów i kosztów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 s. 1